

รำฉุยฉายตัวนางที่ปรากฏในละครรำ*

THE CHUI CHAI DANCE OF FEMALE ROLES IN TRADITIONAL THAI DANCE DRAMA

นุชนาฏ ดีเจริญ¹, ลิขิต ใจดี², วรวิทย์ ทองเนื้ออ่อน³ และ พันธพัฒน์ บุญมา⁴

Nutchanart Deecharoen¹, Likhit Jaidee², Worawit Tongnue-on³ and Pantapat boonma⁴

¹⁻²คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

¹⁻²School of Architecture and Fine Art, University of Phayao, Thailand

³คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

³Faculty of Humanities, Naresuan University, Thailand

⁴คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

⁴School of Architecture and Fine Art, University of Phayao, Thailand

Corresponding Author's Email: Likhit.ja@up.ac.th

วันที่รับบทความ : 26 มีนาคม 2568; วันแก้ไขบทความ 5 เมษายน 2568; วันตอบรับบทความ : 6 เมษายน 2568

Received 26 March 2025; Revised 5 April 2025; Accepted 6 April 2025

บทคัดย่อ

งานวิจัย เรื่อง รำฉุยฉายตัวนางที่ปรากฏในละครรำ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การแสดงรำฉุยฉายตัวนางที่ปรากฏในละครรำ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ดำเนินการศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์การนำเสนอ และสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และนำมาวิเคราะห์ร่วมกันเพื่อจัดหมวดหมู่และตีความข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า รำฉุยฉายตัวนางที่ปรากฏในละครรำมีจำนวน 15 ชุด เป็นการรำของตัวละครเอกหรือตัวละครสำคัญในเรื่องนั้น ๆ เมื่อพิจารณาถึงประวัติความเป็นมาของการรำฉุยฉายในแต่ละชุด พบว่า สามารถจำแนกวัตถุประสงค์หลักของการรำฉุยฉายได้ 3 ลักษณะ

Citation:

* นุชนาฏ ดีเจริญ, ลิขิต ใจดี, วรวิทย์ ทองเนื้ออ่อน และ พันธพัฒน์ บุญมา. (2568). รำฉุยฉายตัวนางที่ปรากฏในละครรำ. วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 3(2), 573-596.

Nutchanart Deecharoen, Likhit Jaidee, Worawit Tongnue-on and Pantapat boonma. (2025).

The Chui Chai Dance Of Female Roles In Traditional Thai Dance Drama. Modern Academic Development and Promotion Journal, 3(2), 573-596.;

DOI: <https://doi.org/10.>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

คือ 1. รำดูฉายเพื่อแสดงความภาคภูมิใจในการแต่งกายให้งดงามขึ้น 2. รำดูฉายเพื่อแสดงความภาคภูมิใจในความสามารถของการแปลงกายจากตัวละครหนึ่งไปเป็นอีกตัวละครหนึ่ง และ 3. รำดูฉายเพื่อวัตถุประสงค์อื่น สำหรับดนตรีและบทร้อง พบว่า นิยมใช้วงปี่พาทย์ประกอบการแสดง ในส่วนของบทร้องที่ใช้ประกอบการแสดง มีลักษณะการประพันธ์ตามฉันทลักษณ์ของกลอนดูฉายและกลอนแม่ศรีและการบรรจุเพลงนั้น พบว่า มีทั้งเป็นไปตามโครงสร้างเดิมและแตกต่างไปจากโครงสร้างเดิม สำหรับผู้แสดงต้องคัดเลือกจากรูปร่างสมส่วน หน้าตางาม ดวงตาคมเข้ม บุคลิก นิสัยสอดคล้องตามบทร้อง และที่สำคัญต้องมีทักษะด้านนาฏศิลป์ไทยในขั้นสูง ในส่วนของเครื่องแต่งกาย พบว่า สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ การแต่งกายยืนเครื่องตัวนางหรือนางยักษ์ และการแต่งกายตามสถานภาพของตัวละคร ส่วนท่ารำและกระบวนรำ พบว่า เป็นการรำทำบท ดีบท หรือรำใช้บทตามบทร้องและทำนองเพลง โดยจะใช้แม่ท่ามาตรฐานจากรำเพลงช้าเพลงเร็ว รำแม่บท นาฏยศัพท์ และภาษาท่ามาร้อยเรียงขึ้นใหม่ตามประเภทและบทบาทของละคร นั้น ๆ

คำสำคัญ : รำดูฉาย, ตัวนาง, ละครรำ

Abstract

This study, The *Chuichāl* Dance of Female Roles in Traditional Thai Dance Drama, aims to examine and analyze the performance of *Chuichāl* dances as portrayed by female characters in traditional Thai dance drama. The research employed a qualitative methodology. Data were collected through video analysis of performances, interviews with expert practitioners, and a review of relevant academic literature. These data were then collectively analyzed, categorized, and interpreted to gain deeper insights into the characteristics and significance of *Chuichāl* dances in female roles.

The findings identify 15 *Chuichāl* dance sequences, all sequences performed by principal or significant female characters. These dances serve three primary functions: 1. expressing pride in ornate and elegant costumes, 2. illustrating the transformation of a character into another role or identity, and 3. fulfilling other symbolic or narrative purposes. The dances are typically

accompanied by a *Wongpiphat*, the Thai musicals assemble. The accompanying lyrics are composed in traditional poetic structures such as *Chuichai* and *Mæsi*, either adhering to classical metrical structures or adapted for dramatic interpretation. In term of performer selection emphasizes a proportionate physique, refined beauty, expressive eyes, character-aligned demeanor, and—most importantly—advanced proficiency in Thai classical dance.

Costumes fall into two main categories: (1) *Chutyunkhruang*, a full set of costumes specifically worn by celestial or supernatural female characters, and (2) an attire reflecting the character's social status within the narrative. The choreography draws on codified performance practices, including *Ramthambot*, *Ram ti bot* or *Ramchaibot* (All three specific words refer to the same meaning), performing choreographed movements aligned with narrative text, and incorporates standard forms from *RampheTongchaphlengreo* (fundamental instructional routines in Thai classical dance), *Rammæbot* (codified foundational dance sequences), *Natyasap* (classical dance vocabulary or terminology), and *phasā tha* (expressive movement language), all of which are creatively restructured to suit the character and dramatic context.

Keywords: Chuichai Dance, Female Roles, Thai Dance Drama

บทนำ

นาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปะการแสดงที่มีมาแต่โบราณ และได้รับการฟื้นฟูมาทุกยุคทุกสมัย ทั้งในรูปแบบของนาฏศิลป์แบบดั้งเดิมและนาฏศิลป์ที่ปรับปรุงขึ้นใหม่ ซึ่งในปัจจุบันมีการสร้างสรรค์นาฏศิลป์ไทยเพิ่มขึ้นอีกมากมาย บางชุดได้แนวคิดมาจากรูปแบบเดิม บางชุดประดิษฐ์ขึ้นใหม่ตามจินตนาการของผู้สร้างสรรค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “รำอุยฉาย” ที่มีทั้งรูปแบบของอุยฉายตัวพระ ตัวนาง ตัวยักษ์ และตัวลิง มีทั้งในรูปแบบของการรำเดี่ยว รำคู่ และรำหมู่

รำฉุยฉาย เป็นลักษณะการรำประเภทหนึ่งทางนาฏศิลป์ไทย คำว่า “ฉุยฉาย” ตามพจนานุกรมได้อธิบาย ว่า (1) น. ชื่อเพลงไทยประเภทเพลงร้อง (2) ว. กริยาราย “ฉุยฉายเข้าวัง” น. ชื่อท่ารำแบบหนึ่ง โดย มือข้างหนึ่งตั้งวงสูงระดับแง่ศีรษะ มืออีกข้างหนึ่งจับส่งหลังเอียงศีรษะข้างเดียวกับมือที่ตั้งวง จากความหมายในข้อ 1) ฉุยฉายคือชื่อเพลงไทยประเภทเพลงร้องที่นิยมใช้ในการรำฉุยฉาย โดยบรรจุเพลงฉุยฉายเข้ากับบทประพันธ์จากวรรณคดีนิทาน หรือบทละครประเภทต่าง ๆ (พจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2554) ซึ่งเป็นการรำเพื่ออวดฝีมือ และความสามารถของผู้แสดง ลักษณะการรำจะเป็นการรำตีบทตามบทร้องและทำนองเพลง ท่ารำที่ใช้เป็นท่ารำแบบมาตรฐานซึ่งสืบทอดกันมาตามแบบโบราณ โดยผู้แสดงจะรับบทเป็นตัวเอกหรือตัวสำคัญในตอนนั้นซึ่งในการรำฉุยฉายจะประกอบด้วย รำออกด้วยเพลงรัว รำเพลงฉุยฉาย รำเพลงแม่ศรี จบด้วยรำเพลงเร็วและลา โดยลักษณะของการรำฉุยฉายพบได้ใน 3 ลักษณะ คือ รำฉุยฉายแบบเต็ม รำฉุยฉายแบบตัด รำฉุยฉายพวง (ขวลิขสุนทรานนท์ และคณะ, 2551)

รำฉุยฉายตัวนางที่ปรากฏในละครรำจากอดีตจนถึงปัจจุบันสะท้อนให้เห็นแนวทางการสร้างสรรค์ที่เปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย โดยมีการปรับโครงสร้างเพลง บทร้อง และดนตรีให้มีความหลากหลายมากขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาของการแสดง นอกจากนี้ รำฉุยฉายในยุคดิจิทัลได้รับอิทธิพลจากสื่อออนไลน์ ทำให้มีการเผยแพร่ในวงกว้าง ส่งผลให้เกิดแนวทางใหม่ในการเรียนรู้และอนุรักษ์รำฉุยฉาย

จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า การรำฉุยฉาย เป็นการรำอวดฝีมือของผู้แสดงที่รับบทเป็นตัวเอกหรือตัวสำคัญของเรื่อง ในงานวิจัยฉบับนี้จะเป็นการศึกษาและวิเคราะห์รำฉุยฉายตัวนางที่ปรากฏอยู่ในละครรำเท่านั้น เพื่อเป็นประโยชน์ของการศึกษาและการสืบทอดการแสดงฉุยฉายตัวนาง (รำเดี่ยว) ตามหลักสูตรของการศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ไทย ในระดับอุดมศึกษาของทุกสถาบันในประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและวิเคราะห์รำฉุยฉายตัวนางที่ปรากฏในละครรำ

การทบทวนวรรณกรรม

การแสดงนาฏศิลป์ไทยในรูปแบบละครรำ เป็นการแสดงที่สร้างสรรค์จากวรรณกรรม หรือ ตำนานต่าง ๆ ราชบัณฑิตยสถาน (2554) กล่าวว่า สามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ ละครรำแบบดั้งเดิม และละครรำแบบปรับปรุง ซึ่งละครรำแบบดั้งเดิม ประกอบไปด้วย ละครชาตรี ละครนอก และละครใน ส่วนละครรำแบบปรับปรุง ประกอบด้วย ละครดึกดำบรรพ์ ละครพันทาง และละครเสภา ซึ่งทั้งละครรำแบบดั้งเดิม และละครรำแบบปรับปรุงนั้นจะมีลักษณะการรำที่เรียกว่า “รำฉุยฉาย” เป็นการรำอวดฝีมือทางนาฏศิลป์ไทย ที่ได้รับบทบาทตัวละครเอกหรือตัวละครที่มีความสำคัญของเรื่องนั้น ๆ โดยใช้ท่ารำมาตรฐานทางนาฏศิลป์ไทย มาเรียบเรียงขึ้นใหม่ในลักษณะการรำตีบท หรือใช้บทตามบทร้องและทำนองเพลงที่ศิลปินได้ประพันธ์ขึ้น และขวลิต สุนทรานนท์ และคณะ (2551) กล่าวว่า โครงสร้างทั่วไปของรำฉุยฉาย ประกอบด้วย 4 ลำดับ คือ ผู้แสดงจะรำออกด้วยเพลงร่ำ รำเพลงฉุยฉาย รำเพลงแม่ศรี และจบด้วยรำเพลงเร็วลา ซึ่งรำฉุยฉายสามารถจำแนกออกเป็น 3 ลักษณะสำคัญ ได้แก่ 1. รำฉุยฉายแบบเต็ม เป็นการแสดงอย่างเต็มรูปแบบที่มีการรำฉุยฉายและแม่ศรีอย่างละ 2 บท ที่จะมีการรับปีเลียนเสียงคำร้องในทุกวรรค และจบด้วยเพลงเร็วและลา 2. รำฉุยฉายแบบตัด เป็นการรำที่ทำให้สั้นลง โดยการรำฉุยฉายและแม่ศรีอย่างละ 1 บท เพื่อให้เหมาะสมกับเวลาของการแสดงที่มีจำนวนไม่มากนัก แต่อย่างไรก็ตามยังคงมีการรับปีในทุกวรรค และจบด้วยเพลงเร็วลา และลักษณะสุดท้ายเป็นการ 3. รำฉุยฉายพวง เป็นการรำเพลงฉุยฉายและแม่ศรีในลักษณะต่อเนื่องกันไปโดยไม่มีการรับปี ซึ่งจะรำตามทำนองเพลงอย่างละ 2 บท และปิดท้ายด้วยเพลงเร็วลาเช่นเดิม นอกจากนี้ฤทธิเทพ เถาว์ศิริ (2559) ยังกล่าวอีกว่า ความแปลกใหม่ในการรำฉุยฉายปัจจุบันในวงการนาฏศิลป์ไทย เปลี่ยนแปลงจากรำฉุยฉายเมื่อตัวละครแปลงกายหรือแต่งกายอย่างสวยงามแล้วชื่นชมยินดี มาเป็นการรำที่เล่าประวัติของตัวละคร การเผชิญชีวิต และการฟันฝ่าอุปสรรค เป็นต้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

แหล่งข้อมูล

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การแสดงรำฉุยฉายตัวนางที่ปรากฏในละครรำที่เผยแพร่ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ (YouTube) โดยใช้แนวทางการศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาออนไลน์ (Online Content Analysis) และการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการแสดง เพื่อให้ได้ข้อมูลทั้งเชิงทฤษฎีและปฏิบัติในการวิเคราะห์การแสดงรำฉุยฉาย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือ 3 ประเภท ที่ช่วยในการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิดีทัศน์การแสดงจากยูทูป (YouTube)

- การคัดเลือกวิดีโอที่เผยแพร่ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ (YouTube) โดยใช้คำสำคัญในการค้นหาคือ “ฉุยฉาย” ในระบบการค้นหาของยูทูป (YouTube Search Engine) เป็นวิธีหลัก

- การคัดเลือกวิดีโอที่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับรำเดี่ยวประเภทฉุยฉายตัวนาง โดยต้องมียอดประกอบการแสดงครบถ้วน ได้แก่ ชื่อชุดการแสดง ผู้แสดง ดนตรี บทร้อง เครื่องแต่งกาย และกระบวนท่ารำ ที่แสดงถึงรายละเอียดของการแสดงอย่างชัดเจน

- วิดีทัศน์ที่เลือกจะต้องเผยแพร่ตั้งแต่อดีตจนถึงปีพุทธศักราช 2567 เพื่อให้ครอบคลุมการแสดงในช่วงเวลาที่หลากหลาย

2. แบบวิเคราะห์การแสดง

- ผู้วิจัยใช้แบบวิเคราะห์การแสดงเพื่อศึกษารายละเอียดต่าง ๆ ของการแสดงรำฉุยฉายตัวนางที่ปรากฏในละครรำ โดยการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับชื่อชุดการแสดง ผู้แสดง ดนตรี บทร้อง เครื่องแต่งกาย และกระบวนท่ารำที่ใช้ในการแสดง

- การใช้แบบวิเคราะห์การแสดงนี้ช่วยในการจัดหมวดหมู่ข้อมูลและนำไปสู่การวิเคราะห์ความแตกต่างและความคล้ายคลึงในลักษณะการแสดงแต่ละชุด

3. แบบสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการแสดง

- การสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการแสดงรำฉุยฉายตัวนาง เช่น นักแสดง, ผู้กำกับ, หรือผู้มีประสบการณ์ในการแสดง เพื่อเก็บข้อมูลทั้งเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ

- การสัมภาษณ์ช่วยให้เข้าใจถึงการเตรียมตัวสำหรับการแสดง การเลือกเพลง การเลือกเครื่องแต่งกาย และท่ารำที่ใช้ในการแสดง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการใน 3 ขั้นตอน ได้แก่

1. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยเริ่มต้นด้วยการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแสดงรำอุยฉาย ตัวนาง และแนวทางการแสดงในละครรำ เพื่อให้มีความเข้าใจพื้นฐานที่ดีเกี่ยวกับเนื้อหาของการศึกษา
2. การวิเคราะห์วีดิทัศน์การแสดง การเลือกและศึกษาวีดิทัศน์การแสดงจากยูทูป (YouTube) ตามที่กล่าวถึงข้างต้น โดยการสังเกตและวิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ ของการแสดง และการวิเคราะห์นี้ช่วยให้ผู้วิจัยเข้าใจถึงลักษณะการแสดงของตัวนางในละครรำที่เผยแพร่ทางออนไลน์
3. การสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการแสดงรำอุยฉาย เช่น ผู้สร้างสรรค์ ผู้ประพันธ์เพลง ผู้ดูแลเครื่องแต่งกาย โดยการใช้คำถามที่ออกแบบเพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการแสดง ทั้งในแง่ของการสร้างสรรค์และการเลือกองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ใช้ในแต่ละชุดการแสดง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัย การวิเคราะห์วีดิทัศน์ และการสัมภาษณ์ ได้นำมาวิเคราะห์ร่วมกัน เพื่อจัดหมวดหมู่และตีความข้อมูลที่ได้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา ผู้วิจัยได้จัดหมวดหมู่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแต่ละชุดการแสดง ตามองค์ประกอบของการแสดง และข้อมูลที่ได้จะได้เชื่อมโยงและเปรียบเทียบกับข้อมูลจากแหล่งอื่น ๆ เพื่อสรุปผลการวิจัย
2. การเชื่อมโยงข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับแนวทางการแสดง การเลือกเพลง แนวคิดของการสร้างสรรค์และการเลือกองค์ประกอบต่าง ๆ ในแต่ละชุดการแสดง โดยจะเปรียบเทียบกับทฤษฎีการแสดงในวงการนาฏศิลป์ไทย

ผลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ทั้งหมดนำมาสรุปเพื่ออธิบายการแสดงรำอุยฉายตัวนางที่ปรากฏในละครรำที่เผยแพร่ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ (YouTube) ในปัจจุบัน

ผลการวิจัย

จากการศึกษาการแสดงรำอุยฉายตัวนางที่ปรากฏในละครรำ เผยแพร่ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ (YouTube) โดยการสุ่มค้นแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้คำสำคัญ

“นุ้ยฉาย” พบว่า การแสดงมีจำนวนทั้งสิ้น 15 ชุด ได้แก่ นุ้ยฉายมโนห์รา นุ้ยฉายยอพระกลิ้ง นุ้ยฉายนางวิฬาร์ นุ้ยฉายนางมณี นุ้ยฉายวิมาลา นุ้ยฉายผีเสื้อสมุทรแปลง นุ้ยฉายนารีผีเสื้อสมุทรจำแลง นุ้ยฉายพันธุรัต นุ้ยฉายพันธุรัตแปลง นุ้ยฉายลำหับ นุ้ยฉายจันทวดี นุ้ยฉายกาگی นุ้ยฉายนางจันท์เทวี นุ้ยฉายศูรปนขา และนุ้ยฉายวันทอง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ที่	ชื่อรำนุ้ยฉาย	ประเภท นุ้ยฉาย	ประเภท ละครร่ำ	เรื่อง	คิวอาร์โค้ด ประกอบการแสดง
1	นุ้ยฉายมโนห์รา	นุ้ยฉาย แบบเต็ม	ละครชาตรี	มโนห์รา	 (Worawit Nu, 2565)
2	นุ้ยฉายยอพระ กลิ้ง	นุ้ยฉาย แบบเต็ม	ละครนอก/ ตีกดาบร่ำ	มณีพิชัย	 (ดนตรีนาฏศิลป์ไทย By ครูเนส, 2554)
3	นุ้ยฉายนางวิฬาร์	นุ้ยฉาย แบบเต็ม	ละครนอก	ไชยเชษฐ	 (ดนตรีนาฏศิลป์ไทย By ครูเนส, 2559ก)
		นุ้ยฉายพวง	ละครนอก	ไชยเชษฐ	 (ดนตรีนาฏศิลป์ไทย By ครูเนส, 2559ข).

ที่	ชื่อรำดูฉาย	ประเภท ดูฉาย	ประเภท ละครรำ	เรื่อง	คิวอาร์โค้ด ประกอบการแสดง
4	ดูฉายนางมณี	ดูฉาย แบบตัด	ละครนอก	แก้วหน้า ม้า	 (สำนักการสังคีต กรม ศิลปากร, 2560)
5	ดูฉายวิมาลา	ดูฉาย แบบเต็ม	ละครนอก	ไกรทอง	 (Worawit Nu, 2565๗)
6	ดูฉายผีเสื้อ สมุทรแปลง	ดูฉายพวง	ละครนอก	พระอภัย มณี	 (Refuse kamikaze, 2563).
7	ดูฉายนารีผีเสื้อ สมุทรจำแลง	ดูฉายพวง	ละครนอก	พระอภัย มณี	 (คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒน ศิลป์, 2565)
8	ดูฉายพันรุต	ดูฉาย แบบเต็ม	ละครนอก	สังข์ทอง	 (AOF ZIXZAX, 2562)

ที่	ชื่อรำถวาย	ประเภท ถวาย	ประเภท ละครรำ	เรื่อง	คิวอาร์โค้ด ประกอบการแสดง
9	ถวายพันธุ์ต แปลง	ถวาย แบบเต็ม	ละครนอก	สังข์ทอง	 (Worawit Nu, 2568ก)
10	ถวายลำหับ	ถวายพวง	ละครนอก	เงาะป่า	 (Siammelody, 2562)
11	ถวายจันทวดี	ถวาย แบบเต็ม	ละครนอก	พระอภัย มณี	 (Refuse kamikaze, 2560ก)
12	ถวายกาگی	ถวาย แบบเต็ม	ละครเสภา	กาگی	 (Worawit Nu, 2568ข)
13	ถวาย นางจันทเทวี	ถวาย แบบเต็ม	ละครนอก	สังข์ทอง	 (Khantemalee. 2564)

ที่	ชื่อรำถวาย	ประเภท ถวาย	ประเภท ละคร	เรื่อง	คิวอาร์โค้ด ประกอบการแสดง
14	ถวายศูรปนา	ถวายพวง	ละครตีกีดา บรรพ์	รามเกียรติ์	 (Refuse kamikaze, 2560ข)
15	ถวายวันทอง	ถวาย แบบเต็ม	ละครเสภา หรือละคร นอก	ขุนช้าง ขุนแผน	 (bthnd, 2559)
		ถวาย แบบตัด			 (ThepNimitra, 2554)

จากตารางข้างต้น พบว่า บทบาทของผู้แสดงในการรำถวายตัวนางจะเป็นตัวเอกหรือตัวสำคัญในละครเรื่องนั้น ๆ และยังพบอีกว่า การรำถวายในบทบาทของนางพันธุรัตในละครนอก เรื่องสังข์ทอง มีผู้ประดิษฐ์ทำรำถวายของตัวละครนางพันธุรัต จำนวน 2 ชุดการแสดง โดยเรียกชื่อชุดการแสดงต่างกัน ได้แก่ รำถวายพันธุรัต ประดิษฐ์ทำรำโดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิสิทธิ์ บัวงาม และรำถวายพันธุรัตแปลง ประดิษฐ์ทำรำโดย ดร.วันทนี ม่วงบุญ และการรำถวายในบทบาทของนางผีเสื้อสมุทรในละครนอก เรื่อง พระอภัยมณี มีผู้ประดิษฐ์ทำรำถวายของตัวละครนางผีเสื้อสมุทร จำนวน 2 ชุดการแสดง โดยเรียกชื่อชุดการแสดงต่างกัน ได้แก่ รำถวายผีเสื้อสมุทรแปลง ประดิษฐ์ทำรำโดย ดร.วันทนี ม่วงบุญ และรำถาวยานารีผีเสื้อสมุทรจำแลง ประดิษฐ์ทำรำโดย รองศาสตราจารย์ ดร. จินตนา สายทองคำ

จากการศึกษาประวัติความเป็นมา ชื่อชุดการแสดง ผู้แสดง ดนตรี บทร้อง เครื่องแต่งกาย และกระบวนการทำรำของรำฉุยฉายตัวนางที่ปรากฏในละครรำ พบว่า วัตถุประสงค์หลักของการรำฉุยฉายแบ่งได้ 3 ลักษณะ คือ

1. รำฉุยฉายเพื่อแสดงความภาคภูมิใจในการแต่งกายให้งดงามขึ้น ได้แก่ ฉุยฉายมโนห์รา
2. รำฉุยฉายเพื่อแสดงความภาคภูมิใจในความงามของการแปลงกายจากตัวละครหนึ่งไปเป็นอีกตัวละครหนึ่ง ได้แก่

- 2.1 ตัวละครแปลงกายจากอมนุษย์เป็นมนุษย์ ได้แก่

- ตัวละครแปลงกายจากยักษ์เป็นสาวงาม ได้แก่ ฉุยฉายศูรพนขา ฉุยฉายผีเสื้อสมุทรแปลง ฉุยฉายพันธรัตน์ ฉุยฉายพันธรัตน์แปลง และฉุยฉายนารีผีเสื้อสมุทรจำแลง

- ตัวละครแปลงกายจากเปรตเป็นสาวงาม ได้แก่ ฉุยฉายวันทอง

- 2.2 ตัวละครแปลงกายจากสัตว์เป็นมนุษย์ ได้แก่ ฉุยฉายวิมาลา แปลงกายจากจระเข้ไปในร่างมนุษย์หญิงงาม

- 2.3 ตัวละครแปลงกายกลับคืนไปเป็นตนเอง ได้แก่ ฉุยฉายยอพระกลืน (นางยอพระกลืนแปลงกายจากพรหมณคินกลับเป็นตนเอง) รำฉุยฉายนางมณี (นางมณีถอดรูปหน้าม้าออกไปเป็นนางมณีซึ่งเป็นตนเองที่สวยงามขึ้น)

3. รำฉุยฉายเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ได้แก่

- 3.1 การรำฉุยฉายเพื่อแก้บน ได้แก่ รำฉุยฉายนางวิหาร หรือฉุยฉายนางแมว

- 3.2 การรำฉุยฉายเพื่อบอกเล่าเรื่องราวตนเอง ได้แก่ ฉุยฉายลำหับ ฉุยฉายนางจันทเทวี ฉุยฉายจันทวดี และฉุยฉายกา

อย่างไรก็ตาม ทั้ง 3 ลักษณะที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้นจะปรากฏอยู่ในบทร้องของการแสดงชุดนั้น ๆ และจุดประสงค์ของการรำฉุยฉายที่สำคัญและมีเป้าหมายเดียวกับ คือ เพื่อชมความงามของตนเองทั้งสิ้น

อย่างไรก็ตาม ทั้ง 3 ลักษณะที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้นจะปรากฏอยู่ในบทร้องของการแสดงชุดนั้น ๆ และจุดประสงค์ของการรำฉุยฉายที่สำคัญและมีเป้าหมายเดียวกับ คือ เพื่อชมความงามของตนเองทั้งสิ้น

จากการศึกษาดนตรีและบทร้องในแต่ละชุด พบว่า ด้านวงดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดงคือ วงปี่พาทย์ ซึ่งสามารถใช้ได้ทั้งวงปี่พาทย์เครื่องห้า เครื่องคู่ และเครื่องใหญ่ ขึ้นอยู่กับลักษณะของพื้นที่ที่ใช้ในการจัดการแสดงในแต่ละครั้ง ส่วนบทร้องที่ใช้ประกอบการแสดงจะมีรูปแบบการประพันธ์ที่แตกต่างไปจากกลอนแปดโดยทั่วไป ซึ่งจะมีคำว่า ฉุยฉาย และแม่ศรีเอย

ในบทร้อง โดยส่วนมากจะมีลักษณะการแต่งตามลักษณะฉันทลักษณ์กลอนฉลุฉลุ และลักษณะฉันทลักษณ์กลอนแม่ศรี (วันทนี ม่วงบุญ, สัมภาษณ์, 2567)

จากการพิจารณาโครงสร้างของรำฉลุฉลุตัวนางในละครรำ จำนวน 15 ชุด พบว่า มีความสอดคล้องกับโครงสร้างเดิมและแตกต่างไปจากโครงสร้างเดิม ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. เพลงออก จากโครงสร้างเดิมคือเพลงร่ำ พบว่า มีรำฉลุฉลุที่ใช้เพลงออกตามโครงสร้างเดิม จำนวน 8 ชุด และรำฉลุฉลุที่ใช้เพลงออกที่แตกต่างจากโครงสร้างเดิม จำนวน 7 ชุด ดังนี้

เพลงออกตามโครงสร้างเดิม			เพลงออกที่แตกต่างจากโครงสร้างเดิม		
ลำดับ	ชื่อ	เพลงออก	ลำดับ	ชื่อ	เพลงออก
1	ฉลุฉลุนางมณี	เพลงร่ำ	1	ฉลุฉลุนางวิฬาร์	เพลงฉลุฉลุ
2	ฉลุฉลุนารีผิสีสมุทรจำแลง	เพลงร่ำ	2	ฉลุฉลุผิสีสมุทรแปลง	เพลงฉลุฉลุ
3	ฉลุฉลุพันธุรัต	เพลงร่ำ	3	ฉลุฉลุลำหับ	เพลงฉลุฉลุ
4	ฉลุฉลุพันธุรัตแปลง	เพลงร่ำ	4	ฉลุฉลุกากี	เพลงขับนก
5	ฉลุฉลุมนโหรธา	เพลงร่ำ	5	ฉลุฉลุจันทวดี	เพลงนางเยื้อง
6	ฉลุฉลุยอพระกลืน	เพลงร่ำ	6	ฉลุฉลุนางจันทเทวี	เพลงสร้อยสืนวน
7	ฉลุฉลุวันทอง	เพลงร่ำ	7	ฉลุฉลุวิมาลา	เพลงจระเข้แปลง
8	ฉลุฉลุศรปนา	เพลงร่ำ			

2. ปี่พาทย์รับ จากโครงสร้างเดิมคือเพลงฉลุฉลุปี่พาทย์รับเพลงฉลุฉลุ เพลงแม่ศรีปี่พาทย์รับเพลงแม่ศรี พบว่า มีรำฉลุฉลุที่ใช้ปี่พาทย์รับตามโครงสร้างเดิม จำนวน 12 ชุด และรำฉลุฉลุที่ใช้ปี่พาทย์รับแตกต่างจากโครงสร้างเดิม จำนวน 3 ชุด ดังนี้

ปีพาทย์รับตามโครงสร้างเดิม				ปีพาทย์รับแตกต่างจากโครงสร้างเดิม			
ลำดับ	ชื่อ	ปีพาทย์ รับ (หลัง เพลง ฉุยฉาย)	ปีพาทย์ รับ (หลัง เพลงแม่ ศรี)	ลำดับ	ชื่อ	ปีพาทย์ รับ (หลัง เพลง ฉุยฉาย)	ปีพาทย์ รับ (หลัง เพลงแม่ ศรี)
1	ฉุยฉาย จันทวดี	เพลง ฉุยฉาย	เพลงแม่ ศรี	1	ฉุยฉาย กากี	เพลง สร้อย ฉิมพลี	เพลง สร้อยเย็น ย่ำ
2	ฉุยฉายนาง มณี	เพลง ฉุยฉาย	เพลงแม่ ศรี	2	ฉุยฉาย นาง จันทเทวี	เพลงตน กัณนรรำ 1	เพลงตน กัณนรรำ 2
3	ฉุยฉายนาง วิฟาร์	เพลง ฉุยฉาย	เพลงแม่ ศรี	3	ฉุยฉาย วิมาลา	เพลง จระเข้ หางยาว แปลง	เพลง จระเข้ ขวาง คลอง แปลง
4	ฉุยฉาย นารีผีเสื้อ สมุทร จำแลง	เพลง ฉุยฉาย	เพลงแม่ ศรี				
5	ฉุยฉาย ผีเสื้อ สมุทร แปลง	เพลง ฉุยฉาย	เพลงแม่ ศรี				
6	ฉุยฉาย พันธุรัต	เพลง ฉุยฉาย	เพลงแม่ ศรี				
7	ฉุยฉาย	เพลง	เพลงแม่				

ปีพาทย์รับตามโครงสร้างเดิม				ปีพาทย์รับแตกต่างจากโครงสร้างเดิม			
ลำดับ	ชื่อ	ปีพาทย์ รับ (หลัง เพลง ฉุยฉาย)	ปีพาทย์ รับ (หลัง เพลงแม่ ศรี)	ลำดับ	ชื่อ	ปีพาทย์ รับ (หลัง เพลง ฉุยฉาย)	ปีพาทย์ รับ (หลัง เพลงแม่ ศรี)
	พันธุรัต แปลง	ฉุยฉาย	ศรี				
8	ฉุยฉาย มโนห์รา	เพลง ฉุยฉาย	เพลงแม่ ศรี				
9	ฉุยฉายยอ พระกลืน	เพลง ฉุยฉาย	เพลงแม่ ศรี				
10	ฉุยฉายลำ หับ	เพลง ฉุยฉาย	เพลงแม่ ศรี				
11	ฉุยฉายวัน ทอง	เพลง ฉุยฉาย	เพลงแม่ ศรี				
12	ฉุยฉาย ศุรปนา	เพลง ฉุยฉาย	เพลงแม่ ศรี				

3. เพลงเข้า จากโครงสร้างเดิม คือ เพลงเร็ว-ลา พบว่า มีรำฉุยฉายที่ใช้เพลงเข้าตามโครงสร้างเดิม จำนวน 10 ชุด และรำฉุยฉายที่ใช้เพลงเข้าแตกต่างจากโครงสร้างเดิม จำนวน 5 ชุด ดังนี้

เพลงออกตามโครงสร้างเดิม			เพลงออกที่แตกต่างจากโครงสร้างเดิม		
ลำดับ	ชื่อ	เพลงเข้า	ลำดับ	ชื่อ	เพลงเข้า
1	ฉุยฉายนางมณี	เพลงเร็ว-ลา	1	ฉุยฉายกาก็	เพลงเริงสาวคำ
2	ฉุยฉายนางวิพาร์	เพลงเร็ว-	2	ฉุยฉายจันทวดี	เพลงฉิ่งฟองน้ำขึ้น

เพลงออกตามโครงสร้างเดิม			เพลงออกที่แตกต่างจากโครงสร้างเดิม		
ลำดับ	ชื่อ	เพลงเข้า	ลำดับ	ชื่อ	เพลงเข้า
		ลา			เดียว
3	ฉุยฉายนาริผิเสื้อสมุทรจำแลง	เพลงเร็ว-ลา	3	ฉุยฉายนางจันท์เทวี	เพลงเร็วลูกวอนแม่
4	ฉุยฉายผิเสื้อสมุทรแปลง	เพลงเร็ว-ลา	4	ฉุยฉายมโนห์รา	เพลงเร็วบูชาญ
5	ฉุยฉายพันธรรัต	เพลงเร็ว-ลา	5	ฉุยฉายวิมาลา	เพลงสาวน้อย
6	ฉุยฉายพันธรรัตแปลง	เพลงเร็ว-ลา			
7	ฉุยฉายยอพระกลืน	เพลงเร็ว-ลา			
8	ฉุยฉายลำหับ	เพลงเร็ว-ลา			
9	ฉุยฉายวันทอง	เพลงเร็ว-ลา			
10	ฉุยฉายศูรปนา	เพลงเร็ว-ลา			

ผู้แสดงในการแสดงรำฉุยฉายจะเป็นตัวเอกหรือตัวสำคัญของละครเรื่องนั้น ๆ ซึ่งต้องคัดเลือกรูปร่างหน้าตาให้สวยงามตามลักษณะที่บทประพันธ์บรรยายไว้ มีรูปร่างพอเหมาะสมส่วน มีใบหน้าสวย ดวงตาคมเข้ม มีความสามารถทางด้านนาฏศิลป์ไทยในระดับสูง ต้องสามารถจดจำท่ารำและเนื้อเพลงได้ดี ต้องรำได้ถูกต้องตามแบบแผน เข้าถึงบทบาทของตัวละคร ถ่ายทอดอารมณ์ผ่านทางสีหน้าและแววตาได้ดี

การแต่งกาย ในการแสดงรำฉุยฉายส่วนใหญ่จะเป็นการแต่งกายยืนเครื่องตัวนางหรือนางยักษ์ ตามบทบาทและฐานะของตัวละครที่ปรากฏในละครเรื่องนั้น ๆ โดยสวมศีรษะจะ

เปลี่ยนไปตามลักษณะของตัวละคร และประเภทของละครที่แสดง สามารถจำแนกออกได้ 2 ประเภท ดังนี้

1. รัชฎาฉายตัวนางที่แต่งกายยืนเครื่อง ได้แก่

ชื่อชุดการแสดง	ลักษณะการแต่งกาย
ฉุยฉายศูรปนา	สวมรัดเกล้าเปลวหรือกระบังหน้า ห่มสไบสองชายสีแดงขลิบเขียว และนุ่งผ้ายกสีเขียว
ฉุยฉายผีเสื้อสมุทรแปลง	สวมรัดเกล้าเปลว ห่มสไบสองชายสีแดงขลิบเขียว และนุ่งผ้ายกสีเขียว
ฉุยฉายนารีผีเสื้อสมุทรจำแลง	สวมรัดเกล้าเปลว ห่มสไบสองชายสีเหลืองขลิบแดง และนุ่งผ้ายกสีแดง
ฉุยฉายพันธูรี	สวมกระบังหน้าและเขียนหน้ายักษ์ สวมเสื้อแขนยาวสีแดง ผาหม่นางแดงขลิบเขียว และนุ่งผ้ายกสีเขียว (แต่งกายยืนเครื่องนางยักษ์)
ฉุยฉายยอพระกลิ่น	สวมรัดเกล้ายอดหรือกระบังหน้า ห่มสไบหรือผาหม่นางสีชมพูขลิบน้ำเงิน และนุ่งผ้ายกสีน้ำเงิน (หากสวมกระบังหน้าจะต้องใส่คู่กับการห่มสไบ หากใส่รัดเกล้ายอดต้องห่มผาหม่นาง)
ฉุยฉายนางวิหาร	สวมหัวแมว ห่มผาหม่นางสีน้ำเงินขลิบแดง และนุ่งผ้ายกสีแดง
ฉุยฉายนางมณี	สวมรัดเกล้ายอด ห่มผาหม่นางสีเขียวขลิบแดง และนุ่งผ้ายกสีแดง

ภาพที่ 1 การแต่งกายยืนเครื่องการแสดง ชุด ฉุยฉายสุรปนา

ที่มา : สำนักการสังคีต กรมศิลปากร (2561)

2. รำฉุยฉายตัวนางที่แต่งกายตามสถานภาพ ได้แก่

ชื่อชุดการแสดง	ลักษณะการแต่งกาย
ฉุยฉายวันทอง	สวมกระบังหน้า ห่มสไบสีทอง และนุ่งผ้ายกสีม่วงนุ่ง (ผ้ายกจีบหน้านาง)
ฉุยฉายวิมาลา	สวมกระบังหน้าและเกี้ยว ห่มสไบสองชายสีเขียวขลิบแดง และนุ่งผ้ายกจีบหน้านางหางไหล
รำฉุยฉายจันทวี	เกล้าผมยกกระบังด้านหน้าสวมมงกุฎ ด้านหลังปล่อยผมยาว ห่มสไบพลีทสีน้ำเงิน พร้อมกับห่มสไบปักสีทองทับ และนุ่งผ้ายกสีน้ำเงิน (นุ่งผ้ายกจีบหน้านาง)
ฉุยฉายลำหับ	ทัดดอกไม้สีแดง ห่มผาสไบสีแดงพันเหนือบอกปล่อยชายด้านหน้า และนุ่งผาด่วนจีบหน้านางสีเขียว (แต่งกายแบบนางเงาะผมหยิกกันหอย)
ฉุยฉายนางจันทเทวี	ทัดดอกไม้ สวมเสื้อแขนกระบอกสีครีม ห่มสไบพลีททับเสื้อ และนุ่งโจงกระเบนสีน้ำตาล
รำฉุยฉายกนก	เกล้าผมยกกระบังด้านหน้าสวมมงกุฎ ห่มสไบสองชายด้วยผาเนอบางสีแดง และนุ่งผ้ายกสีเขียว (นุ่งผ้ายกจีบหน้านางหางไหล)

ภาพที่ 2 การแต่งกายยืนเครื่องการแสดง ชุด ฉุยฉายนางกาگی

ที่มา : สำนักการสังคีต กรมศิลปากร (2558)

ท่ารำและกระบวนรำ เป็นลักษณะของการรำทำบท หรือรำใช้บทตามบทร้องและทำนองเพลง โดยใช้ท่ารำแบบมาตรฐาน นำมาใช้ในการรำเพลงช้าเพลงเร็ว และการรำแม่บทใหญ่ รวมทั้งนาฏยศัพท์ และภาษาท่ามาร้อยเรียงตามประเภทของการแสดงละครในแต่ละชุด

อย่างไรก็ตาม สามารถศึกษารายละเอียดของเครื่องแต่งกายและกระบวนท่ารำประกอบการแสดงได้จากคิวอาร์โค้ดด้านบน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย พบว่า รำฉุยฉายตัวนางที่ปรากฏในละครรำ มีทั้งหมด 15 ชุด เป็นการแสดงที่มีการรำตามโครงสร้างเดิมซึ่งสอดคล้องกับ ขวาลิต สุนทรานนท์ และคณะ (2551) กล่าวว่า โครงสร้างของรำฉุยฉาย ประกอบด้วย เพลงออก (ใช้เพลงเร็ว) ร้องเพลงฉุยฉาย 2 บท (บทละ 3 คำร้อง) และร้องเพลงแม่ศรี 2 บท (บทละ 2 คำร้อง) จบคำร้องทุกคำปีโป่เลียนเสียงคำร้อง และจบเพลงฉุยฉายแต่ละบทปีพาทย์รับเพลงฉุยฉาย จบเพลงแม่ศรีแต่ละบทปีพาทย์รับเพลงแม่ศรี เพลงเข้า (ใช้เพลงเร็ว-ลา) และมีการรำที่แตกต่างไปจากโครงสร้างเดิม ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของผู้สร้างสรรค์ผลงานที่มีการบรรจุเพลงใหม่ในเพลงออกและเพลงเข้า ทั้งนี้ยังคงใช้เพลงตามโครงสร้างเดิมในส่วนของเพลงฉุยฉายและเพลงแม่ศรี นอกจากนี้ยังพบการบรรจุ

เพลงใหม่ในช่วงปีพาทย์รับท่ายเพลงอุยฉายและเพลงแม่ศรี ซึ่งถือว่าเป็นแนวคิดที่มีความแปลกใหม่ โดยใช้อัตลักษณ์ตัวละครเป็นฐานของการบรรจุเพลง สอดคล้องกับแนวทางในการสร้างสรรค์การรำเดี่ยวตัวนางประเภทรำอุยฉายของ วันทนี ม่วงบุญ (สัมภาษณ์, 2567) ที่กล่าวว่า “ผลงานสร้างสรรค์รำอุยฉายตัวนางที่สร้างสรรค์ขึ้นได้มีการบรรจุเพลงใหม่ให้มีความแตกต่าง แปลกใหม่ และหลากหลายในการแสดง โดยผู้บรรจุเพลง คือ นายไชยยะ ทางมีศรี ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (ดนตรีไทย) พุทธศักราช 2566 โดยจะมีการเลือกเพลงที่เหมาะสมตามภูมิหลังตัวละคร เช่น การบรรจุเพลงออกของการแสดงอุยฉายกาก็จะใช้เพลงขับนก และเพลงออกของการแสดงรำอุยฉายวิมาลาใช้เพลงจระเข้แปลง เป็นต้น” ซึ่งในการสร้างสรรค์การแสดงรำอุยฉายตัวนางในละครรำนั้น จากเดิมมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ การรำอุยฉายจากการแปลงกายและแต่งกายให้งดงามขึ้น แต่ในงานวิจัยนี้พบว่าในปัจจุบัน การสร้างสรรค์การแสดงรำอุยฉายมีลักษณะใหม่ขึ้น คือ มีวัตถุประสงค์การรำเพื่อเล่าเรื่อง เล่าภูมิหลัง หรือเล่าประวัติตัวละคร ซึ่งผู้วิจัยได้มีการจัดหมวดหมู่ในงานวิจัยไว้ในประเภท “การรำอุยฉายเพื่อวัตถุประสงค์อื่น” ข้อมูลในประเด็นนี้สอดคล้องกับผลงานสร้างสรรค์รำอุยฉายตัวนางในละครรำนางของ ดร.วันทนี ม่วงบุญ นักวิชาการทรงคุณวุฒิ สำนักการสังคีต กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม เช่น อุยฉายลำหับ อุยฉายนางจันท์เทวี อุยฉายจันทวดี และอุยฉายกาก็และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ฤทธิเทพ เถาว์หิรัญ (2559) ที่กล่าวว่า ในปัจจุบันนี้ถือว่าเป็นความแปลกใหม่ในวงการนาฏศิลป์ไทย ที่มีการเปลี่ยนแนวความนิยมจากเดิมที่จะรำอุยฉายเมื่อตัวละครแปลงกายหรือแต่งกายอย่างสวยงามและชื่นชมยินดี มาเป็นการรำเพื่อเล่าประวัติของตัวละคร การเผชิญชีวิตของตัวละคร และการฟันฝ่าอุปสรรคของตัวละคร เป็นต้น ในส่วนของการสร้างสรรค์การแสดงรำอุยฉายใหม่ ๆ นั้น มีขั้นตอนและรูปแบบการรำตามแนวทางของครูอาจารย์ที่ได้วางกรอบไว้ในอดีต (โครงสร้างเดิม) และมีการปรับเปลี่ยนจากโครงสร้างเดิม สอดคล้องกับแนวคิดของสุรพล วิรุฬห์รักษ์ (ราชบัณฑิต) (2544) ที่กล่าวว่า การออกแบบและการสร้างสรรค์ทางนาฏศิลป์ชุดหนึ่งสามารถสร้างสำหรับผู้แสดงจำนวน 1 คน หรือมากกว่าก็ได้ ซึ่งสามารถที่จะปรับปรุงจากผลงานในอดีตให้มีความแปลกใหม่ได้ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าข้อค้นพบนี้จะเป็นแนวทางให้กับผู้สร้างสรรค์ยุคปัจจุบันได้นำมาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์การแสดงได้อย่างร่วมสมัย และเป็นการสร้างสรรค์ที่คำนึงถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับการแสดง เช่น แรงบันดาลใจของผู้สร้างสรรค์ วรรณกรรม ความสนใจของผู้ชม ระยะเวลา สถานที่ และโอกาสในการแสดง เป็นต้น

องค์ความรู้ใหม่

จากการศึกษารำดุขยฉายที่ปรากฏในละครรำ พบว่า องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ คือ ลักษณะการจำแนกจุดประสงค์ของการรำดุขยฉายตัวนางในละครรำ การบรรจุเพลงบริบทปัจจุบัน สามารถสร้างสรรค์การแสดงได้หลากหลายมากขึ้น ดังนี้

1. รำดุขยฉายเพื่อแสดงความภาคภูมิใจในการแต่งกายให้งดงามขึ้น
2. รำดุขยฉายเพื่อแสดงความภาคภูมิใจในความงามของการเปลงกายจากตัวละครหนึ่งไปเป็นอีกตัวละครหนึ่ง โดยสามารถแบ่งออกได้อีก 3 ลักษณะ ได้แก่ ให้ตัวละครเปลงกายจากอมมนุษย์เป็นมนุษย์ ตัวละครเปลงกายจากสัตว์เป็นมนุษย์ ตัวละครเปลงกายกลับคืนไปเป็นตนเอง

3. รำดุขยฉายเพื่อวัตถุประสงค์อื่น 2 ลักษณะ ได้แก่ การรำดุขยฉายเพื่อแก้บน และการรำดุขยฉายเพื่อบอกเล่าเรื่องราวตนเอง

การบรรจุเพลงในเพลงออกจากโครงสร้างเดิม คือ เพลงร่ำ พบว่า องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ คือ สามารถใช้เพลงดุขยฉายดังปรากฏในการแสดงดุขยฉายนางวิฬาร์ ดุขยฉายผีเสื้อสมุทรเปลง และดุขยฉายลำหับ ใช้เพลงขับนกดังปรากฏในการแสดงดุขยฉายกาก็ ใช้เพลงนางเยื้องดังปรากฏในการแสดงดุขยฉายจันทวัติ ใช้เพลงสร้อยสินวลดังปรากฏในการแสดงดุขยฉายนางจันทเทวี

ในส่วนช่วงปีพาทย์รับจากโครงสร้างเดิม คือ เพลงดุขยฉายปีพาทย์รับเพลงดุขยฉาย เพลงแม่ศรีปีพาทย์รับเพลงแม่ศรี พบว่า องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ คือ สามารถใช้เพลงสร้อยฉิมพลีช่วงปีพาทย์รับ (หลังเพลงดุขยฉาย) เพลงสร้อยเย็นย่ำช่วงปีพาทย์รับ (หลังเพลงแม่ศรี) ดังปรากฏในการแสดงดุขยฉายกาก็ เพลงต้นกัณนรรำ 1 ในช่วงปีพาทย์รับ (หลังเพลงดุขยฉาย) เพลงต้นกัณนรรำ 2 ในปีพาทย์รับ (หลังเพลงแม่ศรี) ดังปรากฏในการแสดงดุขยฉายนางจันทเทวี เพลงจระเข้หางยาวเปลง ในช่วงปีพาทย์รับ (หลังเพลงดุขยฉาย) จระเข้ขวางคลองเปลงในปีพาทย์รับ (หลังเพลงแม่ศรี) ดังปรากฏในการแสดงดุขยฉายวิมลลา และในส่วนเพลงเข้าตามโครงสร้างเดิม คือ เพลงเร็ว-ลา พบว่า องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เพลงเข้าแตกต่างจากโครงสร้างเดิม เช่น เพลงเริงสาวคำในการแสดงชุดดุขยฉายกาก็ เพลงฉิ่งฟองน้ำชั้นเดียวในการแสดงชุดดุขยฉายจันทวัติ เพลงเร็วลูกวอนแม่โดยไม่ลงลาในการแสดงดุขยฉายนางจันทเทวี เพลงรวบผู้ชายในการแสดงชุดดุขยฉายมโนห์รา

สรุป/ข้อเสนอแนะ

รำฉุยฉายตัวนางในละครรำมีทั้งหมด 15 ชุด โดยสามารถจำแนกวัตถุประสงค์ได้ 3 ลักษณะ ได้แก่ 1. รำฉุยฉายเพื่อแสดงความภาคภูมิใจในการแต่งกายให้งดงามขึ้น 2. รำฉุยฉายเพื่อแสดงความภาคภูมิใจในความงามของการแปลงกายจากตัวละครหนึ่งไปเป็นอีกตัวละครหนึ่ง และ 3. รำฉุยฉายเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ดนตรีและบทร้อง นิยมใช้วงปี่พาทย์ประกอบการแสดง ส่วนบทร้องมีลักษณะประพันธ์ตามฉันทลักษณ์กลอนฉุยฉายและกลอนแม่ศรี โดยมีการบรรจุเพลงตามโครงสร้างเดิมและปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสมของเนื้อเรื่อง การคัดเลือกผู้แสดงต้องพิจารณาถึงรูปร่าง สัดส่วน หน้าตางาม ดวงตาคมเข้ม บุคลิกและนิสัยที่สอดคล้องกับบทบาทของตัวละคร และที่สำคัญที่สุดผู้แสดงรำเดี่ยวประเภทฉุยฉายต้องมีทักษะนาฏศิลป์ในระดับสูง จึงควรได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง เครื่องแต่งกาย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1. การแต่งกายแบบยืนเครื่องตัวนาง หรือนางยักษ์ 2. การแต่งกายตามสถานภาพของตัวละคร ทำรำและกระบวนท่ารำ เป็นการรำในลักษณะรำทำบท ตีบท หรือรำใช้บท โดยจะต้องสอดคล้องกับบทร้องและทำนองเพลง โดยเป็นการนำแม่ท่ามาตรฐาน เช่น รำเพลงช้าเพลงเร็ว รำแม่บท นาฏยศัพท์ และภาษาท่ามาเรียบเรียงใหม่ให้สอดคล้องกับบทบาทของตัวละครและประเภทของละครนั้น ๆ ในละครรำ ผู้วิจัยจึงได้เสนอข้อเสนอแนะในการวิจัย ดังนี้

1. ส่งเสริมด้านการอนุรักษ์และพัฒนา ได้แก่

1.1 การบรรจุในหลักสูตรการศึกษา คือ สถาบันการศึกษาด้านนาฏศิลป์ควรบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับรำฉุยฉายให้ลึกซึ้งขึ้น โดยเน้นการวิเคราะห์รูปแบบ ท่ารำ บทร้อง และดนตรีที่มีพัฒนาการตามยุคสมัย

1.2 ควรจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการสำหรับนักแสดงรุ่นใหม่ เพื่อสืบสานทักษะการรำฉุยฉายตัวนาง

1.3 สร้างคลังข้อมูลดิจิทัล กระทรวงวัฒนธรรม กรมศิลปากร หรือสถาบันการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ควรจัดทำฐานข้อมูลและสื่อดิจิทัล (Digital Archives) เพื่ออนุรักษ์และถ่ายทอดความรู้ด้านรำฉุยฉายอย่างเป็นระบบ

1.4 ผลิตสื่อการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล คือ ควรสร้างเนื้อหาเกี่ยวกับรำฉุยฉายบนยูทูบ (YouTube) และเว็บไซต์ของสถาบัน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าถึงได้ง่าย

1.5 ควรนำองค์ความรู้จากการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในหลักสูตรการศึกษาทางนาฏศิลป์ เพื่อเป็นการเสริมสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับรำฉุยฉายตัวนางในละครรำให้มีความทันสมัยและเป็นปัจจุบัน

2. ด้านการศึกษาวิจัยเพิ่มเติม

2.1 ควรศึกษาการเปลี่ยนแปลงรำฉุยฉายในตัวละครอื่นในแต่ละยุคสมัยเพื่อเข้าใจแนวโน้มของรูปแบบ ท่ารำ และบริบทการแสดงที่เปลี่ยนไป

2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนและการเผยแพร่ที่เหมาะสมกับยุคดิจิทัล

เอกสารอ้างอิง

AOF ZIXZAX. (2562). *รำฉุยฉายพันธุรัต*. เรียกใช้เมื่อ 29 มีนาคม 2568 จาก <https://youtu.be/-S0vD56VzH4>

bthnd. (2559). *ฉุยฉายวันทอง (เต็ม)*. เรียกใช้เมื่อ 29 มีนาคม 2568 จาก <https://youtu.be/hctFSxc97G0>

Refuse kamikaze. (2560). *รำฉุยฉายจันทวดี*. เรียกใช้เมื่อ 29 มีนาคม 2568 จาก <https://youtu.be/lehrqWEtHNU>

Refuse kamikaze. (2560). *รำฉุยฉายศุภรพนา*. เรียกใช้เมื่อ 29 มีนาคม 2568 จาก <https://youtu.be/-NwGRSa1Pcs>

Refuse kamikaze. (2563). *ฉุยฉายผีเสื้อสมุทรแปลง*. เรียกใช้เมื่อ 29 มีนาคม 2568 จาก <https://youtu.be/XDDs59sg50E>

Siammelody. (2562). *ฉุยฉายลำหับแสดงโดย สุชาดา ศรีสุระ*. เรียกใช้เมื่อ 29 มีนาคม 2568 จาก <https://youtu.be/3X6b35yfRaw>

ThepNimitra. (2554). *ฉุยฉายวันทอง กรมศิลปากร*. เรียกใช้เมื่อ 29 มีนาคม 2568 จาก https://youtu.be/ekJJRkIA_Ls

Worawit Nu. (2565). *ฉุยฉายมโนห์รา*. เรียกใช้เมื่อ 29 มีนาคม 2568 จาก <https://youtu.be/OmrzyXAckKQ>

Worawit Nu. (2565). *ฉุยฉายวิมาลาแปลง*. เรียกใช้เมื่อ 29 มีนาคม 2568 จาก https://youtu.be/e6E_U5hsLgl

Worawit Nu. (2568). *รำชุดยฉายกาเกี*. เรียกใช้เมื่อ 29 มีนาคม 2568 จาก <https://youtu.be/ZslZdMZLgN8>

Worawit Nu. (2568). *รำชุดยฉายนางพันธุรัตแปลง*. เรียกใช้เมื่อ 29 มีนาคม 2568 จาก <https://youtu.be/4nklgW5SI8g>

คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. (2565). *ศิลปนาฏยวาทิต EP 14 ละครชุด ยฉายนาตรีศีเสื้อสมุทร*. เรียกใช้เมื่อ 29 มีนาคม 2568 จาก <https://youtu.be/OCa2VFzPgFE?t=536>

ชวลิต สุนทรานนท์ และคณะ. (2551). *ทะเบียนข้อมูล: วิพิธทัศน์า ชุดระบำ รำ ฟ้อน เล่ม 3*. กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร.

ดนตรีนาฏศิลป์ไทย Byครูเนส. (2554). *ชุดยฉายยอพระกลั่น*. เรียกใช้เมื่อ 29 มีนาคม 2568 จาก <https://youtu.be/Y1kRANFt44w>

ดนตรีนาฏศิลป์ไทย Byครูเนส. (2559). *ชุดยฉายนางแมว นางแมวเหยียซุ้ม แม่่นพรัตน์ หวังในธรรม*. เรียกใช้เมื่อ 29 มีนาคม 2568 จาก <https://youtu.be/SDnDLPE4WMY>

ดนตรีนาฏศิลป์ไทย Byครูเนส. (2559). *ชุดยฉายนางวิหาร*. เรียกใช้เมื่อ 29 มีนาคม 2568 จาก <https://youtu.be/Zv3QMGbSYC8>

ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). *พจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.

ฤทธิเทพ เถาว์หิรัญ. (2559). *งานสร้างสรรค์ชุด ชุดยฉายขุนแผนแสนสะท้าน*. คณะศิลปนาฏดุริยางค์, สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, กระทรวงวัฒนธรรม.

วันทนี ม่วงบุญ. (2567). สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2567

สำนักการสังคีต กรมศิลปากร. (2558). *ภาพเครื่องแต่งกายรำชุดยฉายกาเกี*. กรมศิลปากร.

สำนักการสังคีต กรมศิลปากร. (2560). *รำชุดยฉายนางมณี*. เรียกใช้เมื่อ 29 มีนาคม 2568 จาก <https://youtu.be/Zthyt90w6b8>

สำนักการสังคีต กรมศิลปากร. (2561). *ภาพเครื่องแต่งกายรำชุดยฉายศูรปนขา*. กรมศิลปากร.

สุรพล วิรุฬห์รักษ์. (2544). *หลักการแสดงนาฏยศิลป์ปริทรรศน์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.